

[Kirkeministeren.]

økonomisk såvel til de af præsterne som til de af menighedsrådene selv iværksatte kirkelige aktiviteter.

Endvidere ønskes gennemført en bestemmelse om, at kirkefunktionærer ikke er valgbare i den menighedsrådsreds, hvori de er ansat. Jeg finder det uheldigt, at kirkefunktionærer kan vælges til medlem af et menighedsråd, der har ansættelses- og afskedigelseskompetence, for så vidt angår ikke-tjenestemandsansatte kirkefunktionærer, og som fører tilsyn med deres virksomhed. Det er min tanke, at bestemmelsen kun skal omfatte personer, der har deres hovedbeskæftigelse ved kirke eller kirkegård, hvorimod personer med bibeskæftigelse ved kirken som f. eks. kormedlemmer, kirkesangere og kirkebylærere ikke skal være omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen skal heller ikke omfatte syge- eller ferievikarer og ej heller vikarer i ledige stillinger, uanset om den ledige stilling efter sit indhold forudsætter hovedbeskæftigelse ved kirken.

Som en konsekvens af ønsket om at øge menighedsrådenes bestemmelsesret stilles der forslag om, at menighedsrådene selv kan træffe beslutning om forandringer i tidspunktet for de faste gudstjenesters afholdelse søn- og helligdage. Derimod vil bortfald af sådanne gudstjenester eller henlæggelse af disse til en hverdag fortsat kræve enighed mellem sognets præst (præster) og menighedsrådet samt kræve godkendelse af vedkommende biskop. Om den hidtil gældende bestemmelse tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslag om revision af § 33 skal som nævnt fremsættes i indeværende folketingsår. Revisionsbestemmelsen sigter til den i 1968 indføjede bestemmelse om, at opslag af præstestillinger kan udsættes efter forud indhentet erklæring fra og forhandling med vedkommende menighedsråd, hvis særlige grunde taler derfor. Indføjelse af denne bestemmelse var foranlediget af de senere års forskydning af befolkningen fra land til by i forbindelse med en stigende mangel på ansøgere til ledige præstestillinger. Da disse forhold i det væsentlige er uændrede, vil det fortsat være nødvendigt gennem omannektering af sogne at søge tilvejebragt en rationel pastoratsinddeling. Under hensyn til, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at udtale

noget om, til hvilket tidspunkt sogneomlægningen vil være tilendebragt, foreslås revisionsklausulen ophævet.

Forslag til ændring af en række valgregler er motiveret i ønsket om at tilpasse disse regler til lovebekendtgørelse nr. 366 af 10. august 1970 om valg til folketinget samt til lovebekendtgørelse nr. 455 af 21. december 1965 om kommunale valg og til det for nylig fremsatte forslag til ændring af sidstnævnte lov, hvorved kredsen af vælgere udvides til bl. a. at omfatte personer, der er indlagt på sygehuse eller indsat i fængselsvæsenets institutioner.

Efter de senest afholdte valg har ministeriet fra flere menighedsråd modtaget henstilling om, at den hidtidige bestemmelse, hvorefter den enkelte valgbestyrelse selv fastsætter valgdagen i vedkommende menighedsrådsreds, må blive ændret, således at der i stedet fastsættes en fælles valgdag ligesom for valg til kommunalbestyrelser og for valg til folketinget. Det foreslås derfor, at valgdagen fastsættes af kirkeministeren. En fælles valgdag vil tillige være hensigtsmæssig af hensyn til valglisternes udarbejdelse.

Bestemmelsen i § 1, stk. 3, er foreslået ændret, således at det overlades til biskopperne at tillade, at der i et pastorat med to eller flere sogne eller et sogn med to eller flere kirkedistrikter vælges et fælles menighedsråd. Da hvert enkelt menighedsråd skal have mindst 6 valgte medlemmer, og da det ikke er ualmindeligt, at der ved den igangværende sognesammenlægning dannes pastorater bestående af 3 eller flere sogne med selvstændige menighedsråd, vil disse råd ved stemmeafgivning ved valg til provstiudvalg og ved bispevalg få en i forhold til pastoratets befolkningstal urimelig vægt, når henses til, at et sogn med over 9.000 indbyggere kun kan afgive det maksimale antal stemmer, nemlig 15. Det vil derfor være ønskeligt, om den foreslåede ændring vil medvirke til, at fælles menighedsråd i flersognspastorater oftere vil forekomme.

Forslaget har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Dansk Organist- og Kantorsamfund, Fællesudvalget for Danmarks Kirketjenerforening og Danmarks Kordegneforening samt Foreningen af danske Kirkegårdsledere.